

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: עבדן	שם פרטי: מלכה
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: גז		בלועזית
שם פרטי איתו נולדתי: אירין	בלועזית	מין: נקבה שנת לידה: 1924
עיר לידה: פריוויל בריזטה	בלועזית	ארץ לידה: תוניסיה
שם פרטי ושם משפחה של האב:	שם פרטי ושם נעורים של האם:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פריוויל	בלועזית	ארץ המגורים: תוניסיה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) השכלה יסודית צרפתית	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) פריוויל ובריזטה		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי	שנת עליה: 1952	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה לא זוכרת את שמה

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

אני נולדתי בשנת 1924 בעיר ביזרטה שבתוניסיה. היינו שלוש אחיות ושני אחים. אחד האחים שלי שקראו לו יצחק על שם סבי נפטר ממחלה, יצחק היה ספורטאי ועסק רבות בספורט עד שיום אחד חלה כשהוא נסע לחברו, כנראה התקרר ונלקח לבית החולים. בבית החולים הוא צעק לאימי: "אל תיקחו אותי לבית חולים, אני לא רוצה למות בבית החולים". הייתי בת 11 אז ואני לא אשכח את המשפט שלו ובאמת הוא נפטר בבית החולים. אחרי שיצחק נפטר אבא שלי פשט את הרגל ומכר את החנות שלו. אמי לא עבדה מעולם, אישה צדיקה ודתייה. אני למדתי בבית ספר צרפתי בעיר ואת החגים חגגנו כל המשפחה אצל סבי וסבתי.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

גורשנו מביזרטה לעיר הבירה תוניס ושיכנו אותנו בכיתות של בתי ספר יהודיים. בכל כיתה היו שלוש-ארבע משפחות. כאשר היו המטוסים הצרפתיים והאמריקאים מפציצים את הגרמנים היינו יורדים למקלטים ומרגישים את הרעד של ההפצצות, כל בית הספר היה רועד. לאבא שלי היה בן דוד עשיר והיו לו הרבה דירות, חנויות ודירה אחת בתוניס. הוא שכר עובד עם רכב במטרה לנסות ולהציל רכוש יהודי. בן הדוד אמר לאבא שלי לעבור לגור בדירתו יחד עם המשפחה ובאמת גרנו שם. אבא שמר על כל הרכוש שכן דודו הצליח להציל. אני זוכרת שעזרו לנו לרדת למקלטים. אפילו שגרנו בדירה קטנה לא היה הרגשנו רע מצד שכנינו.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועל חיך בארץ ישראל:

אחרי המלחמה גרנו בפריז ואני עבדתי בניקיון של בתים כדי לעזור להורים שלי להתפרנס עד שעלינו לארץ בשנת 1952 באוניה. הגענו לטבריה וגרנו במעברה ליד המשטרה. חמש שנים אחר כך הכרתי את בעלי אברהם, נישאנו וגרנו בשיכון ד'. בעלי היה דיג והקטן מבין שלושת אחיו. לפני שבעלי הכיר אותי הוא יצא לדוג עם הסירה והים היה סוער, הסירה שלו התהפכה עם כל הדגים שהצליח לדוג ואז הוא עזב את הסירה ושחה עם השק של הדגים, פתאום הוא הרגיש שהוא כמעט מתעלף ואז הרים את הראש וראה את הכיפה של רבי מאיר ואמר: "רבי מאיר תעזור לי ואני אביא לך כד שמן וכל שנה אבוא להילולה שלך". לבסוף בעלי ניצל וכל שנה נסע להילולת רבי מאיר. אני עבדתי בבית חולים פורייה בניקיון, יש לי ולבעלי תשעה ילדים. לפני שנולד לי הבן הבכור עבדתי בניקיון אצל משפחה שהאישה הייתה ניצולת שואה ובעלה היה קצין בכיר בצבא הצרפתי והוא הציל אותה מהשואה. בברית של הבן שלי, ישראל, היא לקחה את התינוק ומסרה אותו לאבא שלי שהיה הסנדק. חלק מילדיי כיום גרים בטבריה וחלקם מחוצה לה.

ראיון: טל זוהרי, טבריה, מאי 2013